

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1985	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 64

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1539

Ένταξη επαναπατριζόμενων πολιτικών προσφύγων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ένταξη επαναπατριζόμενων πολιτικών προσφύγων στους ελληνικούς ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Άρθρο 1.

Ένταξη — Αναγνώριση απασχόλησης.

1. Έλληνες υπήκοοι ή ομογενείς, οι οποίοι κατά τη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου (από 1 Ιανουαρίου 1945 έως 31 Δεκεμβρίου 1949) ή λόγω των συνεπειών του κατέφυγαν σε χώρες της αλλοδαπής (πολιτικοί πρόσφυγες), καθώς και οι σύζυγοι και οι κατιόντες τους, έχουν δικαίωμα, επαναπατριζόμενοι, να αναγνωρίσουν χρόνο απασχόλησής τους στην αλλοδαπή σε αντίστοιχους ελληνικούς ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης, με κριτήριο το επάγγελμα στο οποίο διανύθηκε ο μακρότερος χρόνος απασχόλησής τους στην αλλοδαπή. Ο επαναπατρισμός στην Ελλάδα πρέπει να έχει ήδη πραγματοποιηθεί ή να γίνει σε διάστημα πέντε (5) ετών από την υπαγωγή κάθε κατηγορίας στις διατάξεις αυτού του νόμου σύμφωνα με την παράγραφο 4. Η αναγνώριση αυτή δεν είναι δυνατή αν ο αντίστοιχος χρόνος έχει ήδη αναγνωρισθεί σε οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, χωρίς καταβολή εισφοράς εξαγοράς.

Για την ένταξη των παραπάνω δικαιούχων σε ασφαλιστικό οργανισμό, εφαρμόζεται η νομοθεσία που ισχύει για κάθε οργανισμό, κατά το χρόνο της υπαγωγής κάθε κατηγορίας στις διατάξεις αυτού του νόμου, όπως συμπληρώνεται με τις διατάξεις τούτου. Αντίστοιχος ασφαλιστικός οργανισμός για την ένταξη προσώπων που απασχολήθηκαν στην αλλοδαπή για λογαριασμό δημοσίου ή δημοσίων οργανισμών ή κοινωνικών οργανισμών ή οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε αγροτικές εργασίες ορίζεται το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ).

2. Για την αναγνώριση του χρόνου απασχόλησης της παραγράφου 1 απαιτείται αίτηση που υποβάλλεται στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα μέσα στα χρονικά πλαίσια που θα καθορίζονται με τις αποφάσεις της παραγράφου 5.

Για τους άνδρες που έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος και τις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει το 50ο έτος της ηλικίας τους, κατά την υπαγωγή της κατηγορίας τους στις διατάξεις αυτού του νόμου, ο παραπάνω χρόνος δεν μπορεί να είναι μικρότερος από εκείνον που απαιτείται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος στον οικείο οργανισμό.

Για τον υπολογισμό του χρόνου ασφάλισης σε οργανισμούς στους οποίους η ασφάλιση καθορίζεται σε ημέρες, ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι πραγματοποίησε 25 ημέρες κάθε μήνα ή 300 ημέρες κάθε έτος ασφάλισης.

3. Για την αναγνώριση του κατά την προηγούμενη παράγραφο χρόνου ασφάλισης σε οργανισμούς που ασφαλίζουν μισθωτούς, καταβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού, εισφορά εξαγοράς, η οποία για κάθε ημέρα ασφάλισης θα είναι ίση με το σύνολο της εισφοράς (εργοδότη — ασφαλισμένου) του κλάδου συντάξεων του ΙΚΑ, που αναλογεί στο τεκμαρτό ημερομίσθιο της 6ης ασφαλιστικής κλάσης του ΙΚΑ, όπως ισχύει την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης.

Για την αναγνώριση χρόνου ασφάλισης σε οργανισμούς που ασφαλίζουν αυτοτελώς απασχολούμενα πρόσωπα ή ελεύθερους επαγγελματίες, καταβάλλονται, για κάθε αναγνωριζόμενο μήνα ή χρόνο οι εισφορές που αντιστοιχούν στην κατώτατη ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία που ισχύει για τους υπαγόμενους στην ασφάλιση του οικείου οργανισμού κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης ή, όπου δεν προβλέπονται ασφαλιστικές κλάσεις ή κατηγορίες, η μηνιαία τακτική εισφορά. Το δικαίωμα της αναγνώρισης των δύο προηγούμενων παραγράφων παρέχεται και στα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου, σε περίπτωση θανάτου του, σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου οργανισμού κύριας ασφάλισης.

4. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του Υπουργού που εποπτεύει κάθε οργανισμό, λαμβανομένων υπόψη και των σχετικών όρων των διμερών συμφωνιών με χώρες της αλλοδαπής για τη μεταφορά στην Ελλάδα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των επαναπατριζομένων, καθορίζονται ο χρόνος υπαγωγής κάθε κατηγορίας δικαιούχων, κατά χώρα προέλευσής τους, στις διατάξεις του νόμου αυτού και η έκταση του αναγνωριζόμενου χρόνου, κατά κατηγορία.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο υπαγωγή μπορεί να ανατρέχει μέχρι και την 1η Οκτωβρίου 1984.

5. Με αποφάσεις των υπουργών που εποπτεύουν τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης, καθορίζονται οι προθεσμίες για την αναγνώριση σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο τρόπος απόδειξης της απασχόλησης, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Με αποφάσεις του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιλύονται οι αμφισβητήσεις που τυχόν προκύπτουν, ως προς τον αρμόδιο για την αναγνώριση οργανισμό κύριας ασφάλισης, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων.

Άρθρο 2.

Φορέας αποζημιώσεων—Απόδοση εισφοράς εξαγοράς.

1. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται από χώρες της αλλοδαπής, με βάση τις διμερείς συμφωνίες για τη μεταφορά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των επαναπατριζομένων, περιέρχονται σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται στο ΙΚΑ, με την ονομασία «Ειδικός Λογαριασμός Αναγνώρισης Απασχόλησης Επαναπατριζόμενων Πολιτικών Προσφύγων».

Πόροι του Ειδικού Λογαριασμού, εκτός από τις αποζημιώσεις που καταβάλλουν οι χώρες της αλλοδαπής, είναι και κάθε πρόσοδος από περιουσιακά στοιχεία, καθώς και κάθε έσοδο από δωρεά, κληρονομιά, κληροδοσία ή άλλη αιτία που διατίθεται στο Ι.Κ.Α. για εξυπηρέτηση αυτού του λογαριασμού. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 4 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111) εφαρμόζονται και για αυτόν το λογαριασμό.

2. Οι εισφορές εξαγοράς καταβάλλονται από το λογαριασμό της προηγούμενης παραγράφου. Με αποφάσεις του Διοικητή του ΙΚΑ αποδίδονται από το λογαριασμό αυτόν στον οικείο λογαριασμό εσόδων του ΙΚΑ ή στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς τα ποσά της εισφοράς εξαγοράς, τα οποία θα προκύπτουν από την αναγνώριση του χρόνου απασχόλησης.

Τα ποσά της εισφοράς εξαγοράς, των προσώπων που έχουν συνταξιοδοτηθεί, θα αποδίδονται στο σύνολό τους όταν κοινοποιηθεί η σχετική απόφαση αναγνώρισης. Τα ποσά της εισφοράς εξαγοράς των λοιπών προσώπων αποδίδονται σε ετήσιες δόσεις, σε συνάρτηση με τους όρους των σχετικών συμφωνιών με χώρες της αλλοδαπής.

Αν υπάρξει ταμειακή δυσχέρεια του λογαριασμού, είναι δυνατή η χρηματική διευκόλυνσή του με δανεισμό.

Άρθρο 3.

Συνταξιοδότηση επαναπατριζομένων — Ασφάλιση ασθενείας.

1. Τα πρόσωπα τα οποία έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί κατά την υπαγωγή στις διατάξεις αυτού του νόμου κάθε κατηγορίας δικαιούχων, από φορείς συνταξιοδότησης της χώρας προέλευσής τους, θεωρούνται ότι έχουν συμπληρώσει το χρόνο που απαιτείται για κάθε περίπτωση από τη νομοθεσία του οικείου οργανισμού κύριας ασφάλισης, καθώς και τις λοιπές προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας, γήρατος ή θανάτου αντίστοιχα. Για τον παραπάνω χρόνο καταβάλλεται πάντοτε η αντίστοιχη εισφορά εξαγοράς.

Οι συνταξιούχοι αναπηρίας ορισμένου χρόνου κρίνονται, ως προς το ποσοστό αναπηρίας τους, μετά τη λήξη του χρόνου αναπηρίας, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν σε κάθε οργανισμό.

2. Για να θεμελιωθεί δικαίωμα σύνταξης λόγω αναπηρίας, γήρατος ή θανάτου στους λοιπούς δικαιούχους απαιτούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας του οικείου οργανισμού κύριας ασφάλισης.

3. Για τον υπολογισμό του ποσού των συντάξεων και για τα λοιπά θέματα εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας των οικείων οργανισμών κύριας ασφάλισης, που ισχύουν κάθε φορά.

Οι διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ για τα κατώτατα όρια συντάξεων, όπως ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται και στα πρόσωπα του παρόντος που συνταξιοδοτούνται από άλλους εκτός του ΙΚΑ οργανισμούς κύριας ασφάλισης.

4. Η κατά το παρόν άρθρο συνταξιοδότηση αρχίζει από την κατά την παράγρ. 4 του άρθρου 1 υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις ή από την ημερομηνία που συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

5. Οι συνταξιοδοτούμενοι κατά το άρθρο αυτό υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητας του ΙΚΑ ή του οικείου φορέα ασφάλισης, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις για την ασφάλιση των συνταξιούχων κατά της ασθενείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άλλες ασφαλιστικές διατάξεις.

Άρθρο 4.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 11 του Ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180) τροποποιείται από την ημέρα που ίσχυσε ως εξής:

«3. Καθένας από τους οργανισμούς ασφάλισης, μεταξύ των οποίων και αυτός που απονέμει τη σύνταξη, υπολογίζει με τα αρμόδια όργανά του το ποσό της σύνταξης που κατά τη νομοθεσία που τον διέπει αντιστοιχεί στο σύνολο του χρόνου που πραγματοποιήθηκε διαδοχικά και προσδιορίζει το τμήμα που αναλογεί στο χρόνο που διανύθηκε στην ασφάλισή του.

Το τμήμα της σύνταξης που προσδιορίζεται με τον παραπάνω τρόπο σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το τμήμα του κατώτατου ορίου σύνταξης του ίδιου οργανισμού. Το τμήμα αυτό του κατώτατου ορίου σύνταξης είναι το πηλίκο της διαίρεσης του γινομένου του αριθμού των ημερών που πραγματοποιήθηκαν στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού επί το ποσό του κατώτατου ορίου σύνταξης που χορηγεί στους συνταξιούχους του δια του συνολικού αριθμού των ημερών που πραγματοποιήθηκαν διαδοχικά σε όλους τους οργανισμούς. Για τον υπολογισμό αυτόν από το συνολικό αριθμό ημερών ασφάλισης λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ημέρες που απαιτούνται σε κάθε περίπτωση για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος στον κάθε οργανισμό, οι οποίες όμως δεν μπορεί να είναι λιγότερες από τις ημέρες που πραγματοποιήθηκαν στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού.

Επίσης το τμήμα της σύνταξης, που προσδιορίζεται με τον παραπάνω τρόπο, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ποσό της σύνταξης που προκύπτει από τον υπολογισμό με βάση μόνο το χρόνο ο οποίος διανύθηκε στην ασφάλιση κάθε οργανισμού, εφόσον με το χρόνο αυτόν θεμελιώνεται αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις που τον διέπουν. Το άθροισμα των τμημάτων της σύνταξης σύμφωνα με τα παραπάνω αποτελεί το συνολικό ποσό σύνταξης που καταβάλλεται στο δικαιούχο από τον απονέμοντα τη σύνταξη οργανισμό και αυξάνεται με το ίδιο ποσοστό που αυξάνονται οι συντάξεις του οργανισμού αυτού. Αν το ποσό αυτό είναι μικρότερο του κατώτατου ορίου σύνταξης που χορηγεί ο οργανισμός που απένειμε τη σύνταξη, τότε καταβάλλεται στο συνταξιούχο το κατώτατο όριο σύνταξης του οργανισμού αυτού».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του Ν. 1405/1983, τροποποιείται από την ημέρα που ίσχυε ως εξής:

«7. Μετά το διακανονισμό που ορίζεται στις παραγράφους 4 και 5, παύει κάθε υποχρέωση των οργανισμών που συμμετέχουν στη δαπάνη της συνταξιοδότησης προς τον οργανισμό που απονέμει τη σύνταξη.

Ο ασφαλισμένος των παραπάνω οργανισμών θεωρείται οριστικά συνταξιούχος του οργανισμού που απονέμει τη σύνταξη από την ημέρα που αρχίζει η καταβολή της σύνταξής του. Από την ίδια ημέρα παύει κάθε υποχρέωση των οργανισμών που συμμετέχουν στη δαπάνη της συνταξιοδότησης προς τον ασφαλισμένο τους. Από την ημέρα αυτή δεν είναι πλέον δυνατή η αποδέσμευση του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση των οργανισμών αυτών».

Άρθρο 5.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179) αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι ασφαλισμένοι που συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλισή τους υποχρεούνται να καταβάλλουν κατά μήνα ολόκληρο το ποσό εισφορών εργοδότου και ασφαλισμένου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία, κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης, κατατάσσονται με βάση τις αποδοχές της ημέρας διακοπής της εργασίας τους ή της μίας από τις δύο αμέσως κατώτερες από αυτή ασφαλιστικές κλάσεις.

Οι εισφορές αυτές δεν μπορεί να είναι κατώτερες από αυτές που αντιστοιχούν στην VI ασφαλιστική κλάση».

Άρθρο 6.

Η προθεσμία της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του Π.Δ. 425/1983 (ΦΕΚ 158) παρατείνεται μέχρι 31.12.1985.

Στη ρύθμιση αυτή περιλαμβάνονται και οι οφειλόμενες εισφορές της χρονικής περιόδου 1.11.1983 μέχρι 31.12.1984.

Άρθρο 7.

1. Το άρθρο 4 του Ν. 1066/1980 (ΦΕΚ 183) καταργείται.

Εισφορές του ΟΓΑ που έγιναν απαιτητές ως την έναρξη ισχύος αυτού του άρθρου αποδίδονται σε αυτόν.

2. Το ποσοστό προσαύξησης των επιτοκίων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 του Ν. 1066/1980 αναπροσδιορίζεται από ένα στα εκατό (1%) σε ένα και είκοσι πέντε στα εκατό (1,25%) για τα δάνεια κάθε φύσης που χορηγεί η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας.

3. Η ισχύς αυτού του άρθρου αρχίζει από την πρώτη του δεύτερου μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου τούτου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του Ν. 253/1976 (ΦΕΚ 16), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η σύνταξη καταβάλλεται με επιταγή στο όνομα του δικαιούχου στον ίδιο ή στον πληρεξούσιο αυτού με εξουσιοδότηση που διαρκεί το πολύ ένα χρόνο και η οποία θα πρέπει να είναι θεωρημένη από την αστυνομία ή άλλη δημόσια αρχή».

Άρθρο 9.

1. Οι διατάξεις του εδ. θ' της παρ. 8 του άρθρου 21 του Ν. 1068/1980 (ΦΕΚ 190 Α/23.8.80) σε ό,τι αφορούν τη διάλυση του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων μετά παρέλευση 5ετίας από την ισχύ του πιο πάνω νόμου, καταργούνται. Το Ταμείο, μετονομάζεται από την ισχύ του παρόντος σε «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρείας Ύδρευσης — Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΤΕΑΠΕΥΑΠ)».

2. Από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου το κάθε φύσης προσωπικό της Ε.Υ.Δ.Α.Π., ανεξάρτητα από την ιδιότητα και τη φύση της εργασιακής σχέσης, υπάγεται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Π.Ε.Ε.Υ.

3. Το προσωπικό, που μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπηρετούσε στην Ε.Υ.Δ.Α.Π. και υπαγόταν στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Π.Ε.Ε.Υ., συνεχίζει υποχρεωτικά την ασφάλισή του στο Τ.Ε.Α.Π.Ε.Υ.Α.Π.

4. Κατεξαίρεση το προσωπικό της Ε.Υ.Δ.Α.Π., που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος καλυπτόταν επικουρικά από άλλον ασφαλιστικό φορέα, έχει δικαίωμα μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 12 μηνών να επιλέξει ή την ασφάλιση της πιο πάνω παραγρ. 2 ή να συνεχίσει την ασφάλισή του στον επικουρικό φορέα που είχε υπαχθεί ως προσωπικό της Ε.Υ.Δ.Α.Π.

Άρθρο 10.

1. Οι προϋποθέσεις που ισχύουν κάθε φορά για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης στο ΙΚΑ, εφαρμόζονται ανάλογα και στα επικουρικά ταμεία μισθωτών του ιδιωτικού τομέα αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την συμπλήρωση των γενικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

Για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης στα παραπάνω ταμεία η σχετική δήλωση υποβάλλεται στο οικείο ταμείο και δεν ισχύει η δήλωση που υποβάλλεται στο ΙΚΑ.

2. Όποιος συνεχίζει την προαιρετική ασφάλιση είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει κάθε μήνα το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που υπολογίζεται στο μέσο όρο των αποδοχών του τελευταίου 12μηνου της απασχόλησής του, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μικρότερες από τις αποδοχές που καθορίζει η αντίστοιχη συλλογική σύμβαση εργασίας με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισής του.

Ο ασφαλιστέος αυτός μισθός αναπροσαρμόζεται κάθε φορά με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισης και το ποσοστό αύξησης που ορίζει κάθε φορά η οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας.

3. Καθυστέρηση καταβολής εισφορών πέραν του επόμενου μήνα εκείνου για τον οποίο οφείλονται, συνεπάγεται την επιβολή πρόσθετων τελών σε βάρος του προαιρετικά ασφαλισμένου, σύμφωνα με αυτά που ισχύουν στην υποχρεωτική ασφάλιση.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής των εισφορών πέρα από δύο έτη, χάνεται γι' αυτόν οριστικά το δικαίωμα συνέχισης της προαιρετικής ασφάλισης.

4. Ειδικά οι ασφαλισμένοι στον Κλάδο του ΙΚΑ—ΤΕΑΜ μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης που απαιτούνται κάθε φορά από αυτόν, εφαρμοζόμενων στην περίπτωση αυτή των διατάξεων του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951.

5. Διατάξεις προαιρετικής ασφάλισης που ισχύουν μέχρι την ισχύ του παρόντος δεν θίγονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 11.

1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 1 του Ν. 688/1977 «περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών Επικουρικής Ασφαλίσεως αναφερομένων εις το Ταμείον Επικουρικής Ασφαλίσεως Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων, εις το Ταμείον Επικουρικής Ασφαλίσεως Υπαλλήλων Ραδιοφωνίας και Τουρισμού και εις το Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείων Προεδρίας Κυβερνήσεως και Εξωτερικών και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 253 Α/8.9.77) τροποποιούνται ως εξής:

«3. Ως τεκμαρτές αποδοχές για την εφαρμογή του άρθρου αυτού και για τον υπολογισμό των συντάξεων των καταστηματαρχών ορίζεται ποσό ίσο με τις αποδοχές του υπαλλήλου Εμπορίου Τροφίμων που αντιστοιχούν στο 1ο έτος προϋπηρεσίας του, σύμφωνα με τη Συλλογική Σύμβαση Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που ισχύει κάθε φορά και με πλήρεις προϋποθέσεις (Δηλ. επίδομα γάμου, διορθωτικό, ΑΤΑ κ.λ.π.).

4. Οι με βάση τα παραπάνω ασφαλισμένοι μπορούν, με αίτησή τους η οποία θα υποβάλεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός (1) έτους από τότε που θα υπαχθούν στην ασφάλιση του Ταμείου και η οποία δεν μπορεί να ανακληθεί, να θεωρηθούν ότι έχουν τεκμαρτές αποδοχές ίσες με τις αποδοχές του υπαλλήλου Εμπορίου Τροφίμων που αντιστοιχούν σε προϋπηρεσία μεγαλύτερη του ενός (1) έτους, σύμφωνα με τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που ισχύει κάθε φορά και με πλήρεις προϋποθέσεις. Οι αποδοχές όμως αυτές σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να υπερβούν τις αποδοχές του υπαλλήλου Εμπορίου Τροφίμων που αντιστοιχούν σε προϋπηρεσία 35 ετών σύμφωνα με την αναφερόμενη Σ.Σ.Ε. Οι ασφαλισμένοι του άρθρου αυτού θα ακολουθούν πάντοτε τη διαμόρφωση του μισθού της κλί-

μακας της Σ.Σ.Ε. των Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που θα αντιστοιχεί στην προϋπηρεσία που επέλεξαν».

2. Στο τέλος του άρθρου 1 του ως άνω νόμου προστίθενται παράγραφοι 8 και 9, ως εξής:

«8. Οι μέχρι σήμερα ασφαλισμένοι καταστηματάρχες εντάσσονται από την ισχύ του νόμου αυτού σε ασφαλιστέο μισθό ως εξής:

α) Όσοι έχουν επιλέξει τον κατώτατο ασφαλιστέο μισθό εντάσσονται στο μισθό της Σ.Σ.Ε. Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που αντιστοιχεί κάθε φορά στο 1ο έτος προϋπηρεσίας με πλήρεις προϋποθέσεις.

β) Όσοι έχουν επιλέξει ασφαλιστέο μισθό έναν ενδιάμεσο εντάσσονται στο μισθό της προϋπηρεσίας της Σ.Σ.Ε. Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που πλησιάζει περισσότερο ο μισθός που επέλεξαν ακολουθώντας πάντοτε την εξέλιξη του μισθού αυτού.

γ) Όσοι έχουν επιλέξει ως ασφαλιστέο μισθό τον ανώτατο εντάσσονται στο μισθό της Σ.Σ.Ε. Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων που αντιστοιχεί κάθε φορά σε 35 έτη προϋπηρεσίας.

9. Οι ασφαλισμένοι καταστηματάρχες υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε χρόνο ασφάλιστρα για τα επιδόματα, δώρο Χριστουγέννων, δώρο Πάσχα και επίδομα αδείας, υπολογιζόμενα στο μισθό που επέλεξαν και ο οποίος ισχύει κάθε φορά».

Άρθρο 12.

Η προθεσμία που προβλέπεται από το άρθρο 41 του Ν. 1469/1984 για την υποβολή αίτησης - δήλωσης από τους ασφαλισμένους στο ΕΤΕΜ περί επιλογής ασφαλιστικού επικουρικού φορέα παρατείνεται για τρεις μήνες από την ισχύ του νόμου αυτού.

Όσες αιτήσεις υποβλήθηκαν εκπρόθεσμα θεωρούνται ως εμπρόθεσμες.

Άρθρο 13.

1. Ο Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης των Εκπροσώπων των Επαγγελματικών Εργοδοτικών Οργανώσεων των Αυτοκινητιστών, που συστήθηκε στο Ταμείο Συντάξεων Αυτοκινητιστών με το άρθρο 9 του Ν. 984/1979, καταργείται.

2. Οι ατομικές ασφαλιστικές εισφορές θα επιστραφούν σε όσους θα είναι ασφαλισμένοι μέχρι την ισχύ του παρόντος άρθρου. Σε όσους δε έχουν, ήδη, συνταξιοδοτηθεί δεν θα επιστραφούν εισφορές, αλλά θα συνεχιστεί η καταβολή της σύνταξής τους από το Ταμείο Συντάξεων Αυτοκινητιστών.

3. Η επιστροφή των πιο πάνω ατομικών εισφορών θα γίνει έντοκα με επιτόκιο το ισχύον για τις καταθέσεις των ασφαλιστικών οργανισμών και των Ν.Π.Δ.Δ. στην Τράπεζα της Ελλάδος.

4. Η λοιπή περιουσία του Κλάδου περιέρχεται στο Τ.Σ.Α., χωρίς να απαιτούνται ειδικές μεταβιβαστικές πράξεις, για την αντιμετώπιση της δαπάνης συνταξιοδότησης των συνταξιούχων του Κλάδου.

5. Οι συντάξεις που απονεμήθηκαν ή θα απονεμηθούν αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Τ.Σ.Α.

6. Τυχόν θέματα που ήθελαν προκύψει με την κατάργηση του Κλάδου, πέρα από αυτά που προβλέπονται πιο πάνω, ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.

Άρθρο 14.

Στο τέλος του άρθρου 9 του Ν.Δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169 Α/1973), όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 6 του Ν. 253/1976 (ΦΕΚ 16 Α/1976), προστίθεται παρ. 5 που έχει ως εξής:

«5. α. Αν κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου ο αναγνωριζόμενος χρόνος από τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν επαρκεί για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος στο οικείο ταμείο αρωγής, μπορεί ο ασφαλισμένος ν' αναγνωρίσει και κάθε άλλο συντάξιμο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας του που αναγνωρίζεται από το Δημόσιο ή το ΤΑΚΕ και αποδεικνύεται από τη συνταξιοδοτική απόφαση αυτών μέχρι τη συμπλήρωση των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων και εφόσον ο χρόνος αυτός δεν έχει ληφθεί υπόψη για την απονομή σύνταξης από άλλο επικουρικό ταμείο με εξαίρεση το Μ.Τ.Π.Υ. ή το Ταμείο Νομικών για όσους δεν υπάγονται στο Μ.Τ.Π.Υ.

β. Η αναγνώριση γίνεται με απόφαση του Δ/ντή του οικείου ταμείου ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου και σε περίπτωση θανάτου αυτού ύστερα από αίτηση των μελών της οικογένειάς του.

γ. Η εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται με την καταβολή ποσού ίσου με το γινόμενο της τελευταίας τακτικής εισφοράς πριν από την έξοδό του από την υπηρεσία επί τον αριθμό των αναγνωριζόμενων μηνών.

δ. Η εξόφληση του ποσού γίνεται εφάπαξ μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης του Δ/ντή. Σε περίπτωση καταβολής του ποσού της εξαγοράς μετά την παρέλευση των δύο μηνών, το δικαίωμα για σύνταξη αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της εξόφλησης της οφειλής.

ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τους ήδη συνταξιούχους του Δημοσίου ή του ΤΑΚΕ, εφόσον αυτοί δεν έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης στο οικείο ταμείο αρωγής, το συνταξιοδοτικό όμως δικαίωμά τους αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της υποβολής της αίτησης, εάν η οφειλή εξοφληθεί μέσα σε δύο μήνες από την κοινοποίηση της απόφασης του δ/ντή, αλλιώς από την πρώτη του επόμενου μήνα της εξόφλησης της οφειλής».

Άρθρο 15.

Στο τέλος του άρθρου 3 του Ν. 826/1978 «περί συστάσεως Ειδικού Λογ/σμού παρά τω Επικουρικώ Ταμείω Ελληνικής Χωρ/κής και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 194/1978 τ. Α') προστίθεται 3η παράγραφος, που έχει ως εξής:

«3. Δικαιούχοι εφάπαξ οικονομικής ενίσχυσης είναι και εκείνοι από τους αναφερόμενους στο άρθρο 1 παρ. 2 του παρόντος, οι οποίοι αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες, οι οποίες οφείλονται:

α) Σε ανικανότητα λόγω τραυματισμού ή πάθησης που επήλθε κατά την υπηρεσία.

β) Σε βαρειά νόσο των ίδιων ή μέλους της οικογένειάς τους, για τη θεραπεία της οποίας απαιτείται μεταφορά στο εξωτερικό ή η αντιμετώπισή της απαιτεί πρόσθετες δαπάνες πέραν εκείνων που καλύπτονται από τους ασφαλιστικούς φορείς.

γ) Σε θεομηνίες ή άλλο σοβαρό ατύχημα με αποτέλεσμα να περιέλθουν σε δυσχερή οικονομική θέση.

Το ύψος της εφάπαξ οικονομικής ενίσχυσης ορίζεται από το πιο πάνω Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Ε.Χ., μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, το οποίο όμως δεν μπορεί να είναι ανώτερο από εκείνο που ορίζεται κάθε φορά για την κατηγορία προσώπων του άρθρου 4 παρ. 1 εδ. α'.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Ε.Χ. κρίνει, βάσει των δικαιολογητικών που του υποβάλλονται από καθένα που ζητά οικονομική ενίσχυση, αν αυτός έχει περιέλθει πράγματι σε ένδεια και έχει ανάγκη αυτής της ενίσχυσης και αποφασίζει αναλόγως αν θα εγκρίνει ή θα απορρίψει το αίτημά του».

Άρθρο 16.

Ως επικουρικά ασφαλισμένοι για την εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 435/1976 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων εργατικών τινων νόμων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» και της παρ. 4 του άρθρου 49 του Ν. 993/1979 «περί του επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου κλπ.» νοούνται, όσοι έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για τη λήψη επικουρικής σύνταξης.

Η διάταξη αυτή ισχύει από 1 Φεβρουαρίου 1983.

Άρθρο 17.

1. Η παρ. 5 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979 τροποποιείται ως εξής:

«5. Η επίλυση κάθε αμφισβήτησης σχετικά με την υπαγωγή ή μη στην ασφάλιση των Κλάδων ΙΚΑ—ΤΕΑΜ και ΙΚΑ—ΕΤΕΑΜ, γίνεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του ΙΚΑ, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά».

2. Το άρθρο 6 του Ν. 997/1979 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 6.

Η κρίση του αρμόδιου, για την αναγνώριση δικαιώματος σε σύνταξη αναπηρίας ,οργάνου του ΙΚΑ ή άλλου φορέα κύριας ασφάλισης, ως προς το βαθμό της αναπηρίας και τη χρονική της διάρκεια είναι υποχρεωτική και για τα αρμόδια για την αναγνώριση δικαιώματος σε σύνταξη από το ΙΚΑ—ΤΕΑΜ όργανα του ΙΚΑ».

3. Η παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν. 997/1979 τροποποιείται ως εξής:

«2.α. Η καταβολή της σύνταξης από το ΙΚΑ—ΤΕΑΜ αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης από το φορέα κύριας ασφάλισης, εφόσον η αίτηση υποβληθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης απονομής της σύνταξης από το φορέα κύριας ασφάλισης.

β. Σε περίπτωση που η αίτηση για την απονομή σύνταξης από το ΙΚΑ—ΤΕΑΜ υποβληθεί μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

γ. Αν το δικαίωμα σε σύνταξη από το ΙΚΑ — ΤΕΑΜ θεμελιώνεται σε χρόνο μεταγενέστερο της έναρξης καταβολής της κύριας σύνταξης, η καταβολή της σύνταξης αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για συνταξιοδότηση από το ΙΚΑ — ΤΕΑΜ».

4. Στο τέλος του εδ. α' της παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 1276/1982, προστίθεται διάταξη που έχει ως εξής:

«Η αίτηση για την επιστροφή εισφορών ή για τη συνέχιση της ασφάλισης προαιρετικά στο ΙΚΑ — ΤΕΑΜ μπορεί να υποβληθεί μετά την υποβολή αίτησης για συνταξιοδότηση από τον οργανισμό κύριας ασφάλισης και πριν από την προθεσμία που ορίζει η παραπάνω διάταξη, εφόσον ο ασφαλισμένος γνωρίζει ότι δεν έχει τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση από το ΙΚΑ — ΤΕΑΜ».

5.α. Πρόσωπα τα οποία είχαν εξαιρεθεί από την ασφάλιση του ΙΚΑ — ΤΕΑΜ κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979 και υπαχθήκανε εκ νέου υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ταμείου αυτού με το Π.Δ. 633/1982, μπορούν να αναγνωρίσουν σαν χρόνο πραγματικής ασφάλισης στο Ταμείο το χρόνο από την έναρξη υπαγωγής της κατηγορίας στην οποία ανήκουν στην ασφάλιση αυτού μέχρι την 31.1.83.

β. Η εξαγορά του παραπάνω αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου μόνου του Π.Δ. 257/1983, μετά από αίτηση του ασφαλισμένου που πρέπει να υποβληθεί μέσα σε διάστημα 6 μηνών από την ισχύ του παρόντος.

γ. Γιά όσο χρονικό διάστημα καταβλήθηκαν στο Ταμείο ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου για την ασφάλιση των παραπάνω προσώπων πριν την εξαίρεσή τους, δεν απαιτείται εκ νέου εξαγορά του χρόνου αυτού εφόσον δεν έγινε επιστροφή των ασφαλιστικών εισφορών. Αν επεστράφησαν οι εισφορές στον ασφαλισμένο η εξαγορά θα γίνει με την καταβολή από αυτόν μόνο της δικής του εισφοράς, η οποία θα υπολογιστεί στις αποδοχές που ορίζει το παραπάνω προεδρικό διάταγμα.

Άρθρο 18.

Στο τέλος της παρ. 8 του άρθρου 3 του Ν. 1476/1984 προστίθενται οι παρακάτω διατάξεις:

«Ειδικά όμως για την αναγνώριση όλου ή μέρους του προσμετρηθέντος κατά τη μονιμοποίηση χρόνου δημόσιας προϋπηρεσίας στο Τ.Π.Δ.Υ. για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί εισφορές υπέρ του Ταμείου, η σχετική αίτηση υποβάλλεται οποτεδήποτε στην υπηρεσία που υπηρετεί ο υπάλληλος.

Ο εκκαθαριστής των αποδοχών του υπαλλήλου υποχρεούται να παρακρατεί κάθε μήνα ποσό ίσο με την τακτική εισφορά υπέρ του Τ.Π.Δ.Υ. που αντιστοιχεί στο μήνα υποβολής της αίτησης και επί τόσους μήνες όσοι οι μήνες του αναγνωριζόμενου χρόνου. Η παραπάνω κράτηση ενεργείται και στα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας.

Οι παρακρατούμενες από τον εκκαθαριστή εισφορές για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου αποδίδονται στο Τ.Π.Δ.Υ. μαζί με τις τακτικές εισφορές.

Η αίτηση αναγνώρισης καθώς και η βεβαίωση για την ολική ή μερική εξόφληση θα καταχωρείται στον υπηρεσιακό φάκελλο του υπαλλήλου για να την χρησιμοποιήσει κατά την έξοδό του από την υπηρεσία.

Οι μονιμοποιούμενοι στα Ν.Π.Δ.Δ. των οποίων το προσωπικό ασφαλίζεται για εφάπαξ βοήθημα στο καθεστώς του Ν. 103/1975 ή του Α.Ν. 513/1968 ή άλλων ειδικών διατάξεων για την παροχή εφάπαξ βοηθήματος ή αποζημίωσης, είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν τις εισφορές που προβλέπονται κάθε φορά από τους νόμους αυτούς από το χρόνο του αρχικού διορισμού τους μέχρι το χρόνο της μονιμοποίησής τους και πάντως όχι πριν από την ημερομηνία που άρχισε η καταβολή εισφορών για τους μόνιμους υπαλλήλους, εφόσον δεν κατέβαλαν ανάλογες εισφορές κατά το χρόνο της έκτακτης υπηρεσίας τους.

Οι παραπάνω εισφορές υπολογίζονται στις πλήρεις τακτικές αποδοχές του μήνα της μονιμοποίησής τους και εξοφλούνται σε μηνιαίες δόσεις που καθορίζονται από το Δ.Σ. του Ν.Π.Δ.Δ. ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των αναγνωριζόμενων μηνών».

Άρθρο 19.

1. Οι επί συμβάσει αορίστου ή ορισμένου χρόνου υπάλληλοι που προβλέπει το άρθρο 1 του Ν.Δ. 874/1971, οι οποίοι μισθοδοτούνται από το Δημόσιο Ταμείο ή άλλους ειδικούς πόρους, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων και του Ταμείου Αρωγής ή του αντίστοιχου επικουρικού ταμείου, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που υπάγονται και οι μόνιμοι υπάλληλοι της υπηρεσίας στην οποία υπηρετούν, εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου ταμείου προνοίας ή επικουρικής ασφάλισης, για την απασχόλησή τους αυτή.

2. Ο χρόνος υπηρεσίας τους, προ της υπαγωγής στην ασφάλιση, αναγνωρίζεται και εξαγοράζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν σε κάθε ταμείο.

3. Για τον υπολογισμό των εισφορών και παροχών των υπαλλήλων αυτών, ως τακτικές αποδοχές θα λαμβάνονται υπόψη, μόνο ο βασικός μισθός και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που καταβάλλονται στον υπάλληλο, όπως αυτές καθορίζονται από γενικές αποφάσεις ή συλλογικές συμβάσεις κάθε κατηγορίας υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένης και της ΑΤΑ.

4. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αντίστοιχο επικουρικό ταμείο για τους μόνιμους υπαλλήλους το θέμα της επικουρικής ασφάλισης αυτών ρυθμίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού, χωρίς την επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού ή τη θέσπιση κοινωνικών πόρων.

Άρθρο 20.

1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται η

σύνθεση και η ανασύνθεση των διοικητικών συμβουλίων, των επιτροπών και των λοιπών συλλογικών οργάνων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.).

Μετά από κάθε νέα σύνθεση ή ανασύνθεση διοικητικών συμβουλίων η πλειοψηφία των μελών τους θα αποτελείται από εκπροσώπους των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων κάθε οργανισμού.

2. Η συγκρότηση, η ανασυγκρότηση και ο καθορισμός της λειτουργίας των διοικητικών συμβουλίων, των επιτροπών και των λοιπών συλλογικών οργάνων των ασφαλιστικών οργανισμών της παραγράφου 1 και του Σ.Κ.Α. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά τη λήξη της θητείας τους.

Οι εκπρόσωποι των εργοδοτών, των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων και οι αναπληρωτές τους διορίζονται με πρόταση από τις οικείες οργανώσεις.

Εάν για το σκοπό αυτόν υπάρχουν εκπρόσωποι, εκλεγμένοι από οργανώσεις που εκπροσωπούν το σύνολο των ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του οικείου οργανισμού, ο διορισμός τους είναι υποχρεωτικός για τον υπουργό.

3. Η κατά συνεδρίαση αποζημίωση των συμμετεχόντων στα διοικητικά συμβούλια, επιτροπές και λοιπά συλλογικά όργανα ασφαλιστικών οργανισμών, αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και στο Σ.Κ.Α., καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 21.

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ) υπάγονται και οι γενικοί διευθυντές της ΕΡΤ και ΕΡΤ 2 εφόσον είναι μέλη της ΕΣΗΕΑ.

2. Τα ανωτέρω πρόσωπα μπορούν να ζητήσουν την εξαίρεσή τους από την ασφάλιση του Ταμείου εφόσον υποβάλουν αίτηση μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την ανάληψη των καθηκόντων τους.

Οι γενικοί διευθυντές που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού μπορούν να εξαιρεθούν από την ασφάλιση του Ταμείου από το χρόνο που ανέλαβαν τα καθήκοντά τους εφόσον υποβάλουν αίτηση μέσα σε προθεσμία δύο μηνών που αρχίζει από τη δημοσίευση αυτού του νόμου.

Άρθρο 22.

1. Οι ιδιοκτήτες τρίτροχων φορτηγών δημόσιας χρήσης (Δ.Χ.), που έχουν τη χρήση και εκμετάλλευση ή αυτοί που χρησιμοποιούν και εκμεταλλεύονται τρίτροχα φορτηγά δημόσιας χρήσης, οι οποίοι ασφαλίζονται στο ΤΣΑ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 1 του Ν. 984/1979, είναι δυνατό να εξαιρεθούν από την υποχρεωτική ασφάλιση του Ταμείου, από το χρόνο που ίσχυσε η διάταξη αυτή και μέχρι την ημέρα της μετατροπής του τρίτροχου Δ.Χ. σε φορτηγό αυτοκίνητο Δ.Χ., εφόσον θα υποβάλουν αίτηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους που αρχίζει για όσους ασκούν ήδη το επάγγελμα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και για όσους θα το ασκήσουν μελλοντικά από την ημέρα που θα αρχίσουν να το ασκούν.

2. Ο χρόνος για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές στο ΤΣΑ από εκείνους που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο θεωρείται χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης και οι εισφορές που καταβλήθηκαν δεν αναζητούνται.

3. Οι αναφερόμενοι στην παρ. 1, που θα παραμείνουν στην ασφάλιση του ΤΣΑ, μπορούν να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης είτε ολόκληρο είτε μέρος του χρονικού διαστήματος για το οποίο υπάγονταν στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ταμείου και δεν κατέβαλαν τις ασφαλιστικές εισφορές. Για την αναγνώριση αυτή πρέπει να υποβάλουν αίτηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου καταβάλλεται η εισφορά που ισχύει κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης, χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις.

4. Οι αναφερόμενοι στην παρ. 1 που παραμένουν στην ασφάλιση του ΤΣΑ καθώς και εκείνοι που μετατρέπουν το τρίτροχο φορτηγό Δ.Χ. σε φορτηγό αυτοκίνητο Δ.Χ. μπορούν, όταν συμπληρώσουν το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του ΤΣΑ για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος, να αναγνωρίσουν τόσο χρόνο όσος απαιτείται για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος.

Για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου και την έναρξη του χρόνου καταβολής της σύνταξης, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της περίπτ. β' της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 34 του Ν. 1469/1984.

5. Στην περίπτωση που ιδιοκτήτες τρίτροχων φορτηγών Δ.Χ. συνέχισαν και μετά τη μετατροπή του τρίτροχου σε φορτηγό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης (Δ.Χ.) την ασφάλισή τους στο ΙΚΑ μέσω ασφαλιστικού συνεταιρισμού, εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση του ΤΣΑ για το μέχρι 31.12.1984 χρονικό διάστημα και για όσο χρόνο καταβλήθηκαν στο ΙΚΑ οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές.

Άρθρο 23.

1. Η δ' περίπτωση του εδαφίου πέντε της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 1358/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ.' Λόγω θανάτου ασφαλισμένου, εφόσον η χήρα έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας της ή τα τέκνα δεν έχουν υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας τους ή το 24ο, όταν σπουδάζουν, ή έχουν υπερβεί το 18ο έτος αλλά ήταν και παραμένουν ανίκανα για εργασία, πριν από τη συμπλήρωση του ορίου αυτού και ο θανών ασφαλισμένος είχε πραγματοποιήσει στην ασφάλιση ενός ή περισσότερων ομοειδών ασφαλιστικών οργανισμών μέχρι το χρόνο του θανάτου του 900 ημέρες εργασίας».

2. Τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 1358/1983 αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν ο ασφαλισμένος έχει υπαχθεί διαδοχικά στην ασφάλιση δύο ή περισσότερων ομοειδών ασφαλιστικών οργανισμών, η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, όπως προσδιορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα γίνεται από έναν οργανισμό κύριας ασφάλισης και έναν οργανισμό επικουρικής ασφάλισης που θα επιλέξει ο ασφαλισμένος. Αν ο ασφαλισμένος υπάγεται παράλληλα στην ασφάλιση δύο ή περισσότερων ομοειδών ασφαλιστικών οργανισμών, η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας θα γίνεται μόνο για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης από έναν οργανισμό κύριας ασφάλισης ή έναν οργανισμό επικουρικής ασφάλισης που θα επιλέξει ο ασφαλισμένος.

Αν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου δεν θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης σε κανένα ομοειδή ασφαλιστικό οργανισμό κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, ο αναγνωριζόμενος χρόνος υπολογίζεται και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού. Ο ασφαλισμένος που συνταξιοδοτήθηκε λόγω αναπηρίας χωρίς τον υπολογισμό του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας και έχει χρόνο ασφάλισης σε δεύτερο ομοειδή οργανισμό δικαιούται να υπολογίζει το χρόνο της στρατιωτικής υπηρεσίας και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τις προϋποθέσεις της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού».

3. Για τους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας και έχουν καταβάλει το ποσό της οφειλής εφάπαξ μέσα σε 30 μέρες από την κοινοποίηση της απόφασης για αναγνώριση ή έχουν υποβάλει αίτηση και δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση ή έχει εκδοθεί απόφαση και έχουν εξοφλήσει το ποσό της οφειλής μέσα σε 30 μέρες από την

κοινοποίηση της απόφασης για αναγνώριση, η καταβολή του ποσού της σύνταξης αρχίζει από την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από τη νομοθεσία του ασφαλιστικού οργανισμού.

4. Στο τέλος του άρθρου 3 του Ν. 1358/1983 προστίθεται παράγραφος 3, η οποία είναι η εξής:

«3. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου αυτού, με την προσμέτρηση και του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, λαμβάνονται υπόψη τα ποσά επί των οποίων υπολογίζεται η εισφορά για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου.

Στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν υπάγονται οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. και των οργανισμών οι οποίοι ασφαλίζουν μισθωτούς που ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης καθώς και ο ανακαθορισμός του γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις».

5. Ασφαλισμένοι, που συνταξιοδοτήθηκαν μετά τη θέση σε ισχύ των διατάξεων του Ν. 1358/1983 και υπέβαλαν αίτηση για αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας κατά το χρόνο που ήταν συνταξιούχοι, θεωρείται ότι άσκησαν εμπρόθεσμα το δικαίωμά τους, εφόσον η αίτηση υποβλήθηκε μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου είτε απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη είτε παραμένει σε εκκρεμότητα. Όσοι δεν είχαν υποβάλει σχετική αίτηση μπορούν να την υποβάλουν μέσα σε 60 ημέρες από τη δημοσίευση αυτού του νόμου.

Για τον υπολογισμό του ποσού της εισφοράς λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές ή η ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1358/1983 και έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

6. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και για τους συνταξιούχους των οργανισμών κύριας ασφάλισης που αναγνωρίζουν το χρόνο υπηρεσίας τους στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 1405/1983 και από το χρόνο που ίσχυσαν οι διατάξεις αυτές.

Επίσης οι πιο πάνω διατάξεις εφαρμόζονται και στους συνταξιούχους ασφαλιστικών οργανισμών που αναγνωρίζουν χρόνο υπηρεσίας εκτός από το χρόνο που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις των νόμων 1358/1983 και 1405/1983, εφόσον στη νομοθεσία τους δεν υπάρχει διάταξη που να προβλέπει τον τρόπο αναπροσαρμογής των συντάξεων για τις περιπτώσεις αυτές.

7. Στο τέλος του εδαφίου 3 της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 1358/1983 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Αν όμως κατά το χρόνο της στράτευσης εχώρησε ασφάλιση σε ασφαλιστικό οργανισμό, είναι δυνατή η αναγνώριση ολόκληρου ή μέρους του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας σε άλλον ομοειδή οργανισμό, ο δε ασφαλισμένος εξαιρείται για το χρόνο αυτόν από την ασφάλιση του οργανισμού όπου ασφαλίστηκε για το χρόνο της στράτευσής του.

Οι εισφορές που καταβλήθηκαν για την ασφάλιση επιστρέφονται στον ασφαλισμένο ατόκως από τον οργανισμό όπου ασφαλίσθηκε».

8. Η παράγρ. 5 του άρθρου 2 του Ν. 1358/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης ή προσαύξησης του ποσού της σύνταξης πριν από το χρόνο εξόφλησης της εισφοράς εξαγοράς, παρακρατείται από τη σύνταξη κάθε μήνα και μέχρι την εξόφληση ποσό ίσο με το 1/3 του ποσού της σύνταξης».

Άρθρο 24.

Η διάταξη του εδαφ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 25 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 825/1978, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι καταβλητέες εισφορές για κάθε μισθολογική περίοδο μπορούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ να στρογγυλοποιούνται σε πενηντάδες δραχμών, των ποσών μέχρι μεν και είκοσι πέντε παραλειπομένων, των δε πάνω των είκοσι πέντε στρογγυλοποιουμένων στην επόμενη πενηντάδα δραχμών».

Άρθρο 25.

Στο άρθρο 18 του Α.Ν. 1944/1951 (ΦΕΚ 267/1951 τ. Α') προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. α) Με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.) μπορεί να συσταθεί στο Ταμείο Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ (ΤΑΠ—ΟΤΕ), που μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, πρόσθετος Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης, με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, σκοπός του οποίου θα είναι η παροχή επικουρικής σύνταξης στους μισθωτούς του ΟΤΕ, ασφαλισμένους στον Κλάδο Συντάξεων του ΤΑΠ—ΟΤΕ, κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία.

β) Πόροι του κλάδου, που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, είναι:

αα) Μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων ποσοστού τρία τα εκατό (3%) πάνω στις αποδοχές που υπολογίζονται κάθε φορά και οι εισφορές της κύριας σύνταξης.

ββ) Ισόποση εργοδοτική εισφορά του ΟΤΕ.

γ) Το Ταμείο διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που αποτελείται:

αα) Από τον πρόεδρο.

ββ) Από τρεις (3) εκπροσώπους των ασφαλισμένων.

γγ) Από έναν (1) εκπρόσωπο των συνταξιούχων.

Μέχρι να υπάρξουν συνταξιούχοι του Ταμείου, τη θέση του εκπροσώπου τους θα κατέχει εκπρόσωπος των ασφαλισμένων.

δδ) Από έναν υπάλληλο του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

εε) Από έναν εκπρόσωπο του Ο.Τ.Ε.

Πρόεδρος ορίζεται ο Διοικητής του ΟΤΕ ή πρόσωπο που έχει ειδίκευση στα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής πολιτικής ή γενικότερη δράση στον τομέα αυτόν.

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται, με ισάριθμους αναπληρωτές τους, με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η δε θητεία τους είναι για τρία (3) χρόνια, που μπορεί να παραταθεί για τρεις (3) το πολύ μήνες.

Σε περίπτωση κωλύματος, απουσίας ή έλλειψης του προέδρου ή άλλων μελών, το Δ.Σ. λειτουργεί νόμιμα με τα αναπληρωματικά μέλη.

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. μετέχει, χωρίς ψήφο, ως Κυβερνητικός Επίτροπος, ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται τα της λειτουργίας του Δ.Σ. του Ταμείου, τα καθήκοντα του προέδρου, των μελών αυτού και του γραμματέα, οι αρμοδιότητες του Κυβερνητικού Επιτρόπου και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την ομαλή λειτουργία του.

ε) Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού του ΟΤΕ, ορίζονται τα της σύνθεσης των υπηρεσιών και οι αρμοδιότητές τους, η σύσταση ή κατάργηση θέσεων ή Κλάδων του προσω-

πικού, η διάρθρωση θέσεων κατά Κλάδους και βαθμούς, καθώς και τα τυπικά προσόντα διορισμού του προσωπικού κατά Κλάδους.

στ) Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, ορίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, τα δικαιούχα πρόσωπα, οι προϋποθέσεις και το ύψος της εισφοράς που πρέπει να καταβληθεί για την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας ως χρόνου ασφάλισης στον Κλάδο, το ύψος των παροχών και τα κατώτατα όρια αυτών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος.

ζ) Με προεδρικά διατάγματα, που θα εκδίδονται με τη διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου στ, μπορεί να τροποποιούνται, καταργούνται ή συμπληρώνονται οι διατάξεις του Β. Δ/τος 502/1963 (ΦΕΚ 142/63 τ. Α΄).

Άρθρο 26.

Στο τέλος του άρθρου 23 του Ν. 1027/1980 προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6. Όσοι από τους πιο πάνω ασφαλισμένους του ΤΣΑ είναι κύριοι και κάτοχοι ή νομείς και κάτοχοι φορτηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης και απέκτησαν την άδεια κυκλοφορίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1073/1980, μπορούν να υπαχθούν και στον Κλάδο Παροχών Ασθενείας σε χρήμα του ΙΚΑ, με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ.

Με την ίδια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια».

Άρθρο 27.

Το άρθρο 11 του Ν. 1066/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11.

Με αποφάσεις του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των οικείων οργανισμών, είναι δυνατό να ανατίθεται σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό η βεβαίωση ή και η είσπραξη των εσόδων άλλων ασφαλιστικών οργανισμών».

Άρθρο 28.

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111/84) προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Για τα μέλη της ελληνικής μειονότητας (υπηκόους έλληνες και ομογενείς) κατοίκους Κωνσταντινούπολης, Ίμβρου και Τενέδου δεν ισχύουν οι περιορισμοί της προηγούμενης παραγράφου του ορίου ηλικίας, των ημερών ασφάλισης και της προθεσμίας υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του Ν. 1469/1984 συμπληρώνεται ως εξής:

«..., εξαιρουμένων των προσώπων των αναφερομένων στην παρ. 3 του άρθρου 2, στα οποία επιπλέον η σύνταξη μπορεί να εμβάζεται σε συνάλλαγμα και εφόσον συνεχίζουν να κατοικούν στην Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο ή Τένεδο».

Άρθρο 29.

1. Το εδάφιο α΄ της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του Ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 τ. Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Ασφαλισμένοι ή ασφαλιζόμενοι στο Τ.Σ.Α.Υ., που δεν υπάγονται σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, δικαιούνται να έχουν προσαύξηση της σύνταξης που παίρνουν κάθε φορά από το Ταμείο.

Την ίδια προσαύξηση δικαιούνται και όσοι υπάγονται σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, σε περίπτωση που διακοπεί η ασφάλισή τους σ' αυτά ή αποχωρήσουν από τη θέση τους χωρίς να συμπληρώσουν προϋποθέσεις για σύνταξη.

Για την υπαγωγή στις πιο πάνω διατάξεις χρειάζεται να υποβληθεί σχετική αίτηση, σε κάθε δε περίπτωση οι υπαγόμενοι υποχρεώνονται στην καταβολή και των προηγούμενων εισφορών, περιλαμβανομένων και εκείνων του χρόνου κατά τον οποίο είχαν εξαιρεθεί από την ασφάλιση».

2. Πρόσωπα, που υπάγονται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου και δεν έχουν καταβάλει εμπρόθεσμα τις ασφαλιστικές τους εισφορές, μπορούν να τις καταβάλουν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις.

3. Η αληθινή έννοια των διατάξεων της παραγρ. 8 του άρθρου 7 του Ν. 982/1979 είναι ότι σ' αυτές υπάγονται και όσοι έχουν την ιδιότητα του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού, γεν. γραμματέα υπουργείου, νομάρχη, δημάρχου ή προέδρου κοινότητας ή παίρνουν σύνταξη ή χορηγία λόγω αυτής της ιδιότητάς τους.

Άρθρο 30.

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων αριθ. 434/Ν.649/27.12.84, που έχει ως εξής:

«ΘΕΜΑ: Αναστολή εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 6 του Ν. 1422/84 (ΦΕΚ 27 Α΄/13.3.1984).

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Π. Δ/τος 303/84 (ΦΕΚ 110/Α/2.8.1984).

2. Το γεγονός ότι το Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Υ.Δ.Κ.Υ.) αδυνατεί να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 6 του Ν. 1422/84 μέσα στις προθεσμίες που αναγράφονται σ' αυτά για τους λόγους που αναφέρονται στην απόφαση αρ. 28/5.12.84 του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου.

Αποφασίζουμε:

Αναστέλλεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 6 του Ν. 1422/84 για ένα τρίμηνο από τις ημερομηνίες που καθορίζονται σ' αυτά.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1984
Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ»

Άρθρο 31.

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 5 και 7 του άρθρου 4 του Ν. 4491/1966, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του Α.Ν. 100/1967 και το άρθρο 1 του Ν.Δ. 98/1974, τροποποιούνται ως εξής:

«1. Λειτουργεί στη ΔΕΗ 7μελές Συμβούλιο Ασφαλίσεως που αποτελείται από:

α) Ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ, ως πρόεδρο.

β) Ένα γενικό διευθυντή ή διευθυντή της ΔΕΗ.

γ) Ένα διευθυντή του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

δ) Ένα διευθυντή του Υπουργείου που εποπτεύει τη ΔΕΗ.

ε) Δύο εκπροσώπους των ασφαλισμένων ανά έναν από τους

Κλάδους Διοικητικοοικονομικών και Τεχνικών του προσωπικού, στ) Έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων».

«2. Ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλίσεως και οι αναπληρωτές τους, οι οποίοι πρέπει να έχουν τις ιδιότητες αυτών που αναπληρώνουν, διορίζονται, το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη των διατυπώσεων που αναφέρονται παρακάτω, με κοινή απόφαση του Υπουργού που εποπτεύει τη ΔΕΗ και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Οι διατυπώσεις αυτές ολοκληρώνονται ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας του Συμβουλίου Ασφαλίσεως.

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλίσεως με τον αναπληρωτή του υποδεικνύεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΗ και ο αναφερόμενος στο στοιχείο (β) εκπρόσωπος της ΔΕΗ με τον αναπληρωτή του υποδεικνύεται από το Διοικητή της ΔΕΗ.

Τα μέλη που αναφέρονται στα στοιχεία (γ) και (δ) με τον αναπληρωτή τους ορίζονται από τον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον Υπουργό που εποπτεύει τη ΔΕΗ αντίστοιχα.

Οι εκπρόσωποι των ασφαλισμένων μαζί με ισάριθμους αναπληρωτές τους εκλέγονται μετά από καθολική μυστική ψηφοφορία των εργαζομένων της ΔΕΗ και όπως αναλυτικότερα θα προβλέπει ο Κανονισμός Ασφαλίσεως Προσωπικού.

Ο εκπρόσωπος των συνταξιούχων μαζί με τον αναπληρωτή του εκλέγονται μετά από καθολική μυστική ψηφοφορία των συνταξιούχων της ΔΕΗ και όπως αναλυτικότερα θα προβλέπει ο Κανονισμός Ασφαλίσεως Προσωπικού.

Η διάρκεια της θητείας των μελών του Συμβουλίου Ασφαλίσεως είναι 3 χρόνια και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου του τρίτου χρόνου από την έναρξή της».

«5. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλίσεως παίρνει μέρος ως εισηγητής ο αρμόδιος διευθυντής (ή προϊστάμενος) της Υπηρεσίας Ασφαλίσεως της ΔΕΗ χωρίς ψήφο. Αυτόν απουσιάζοντα, ελλείποντα ή κωλυόμενο αναπληρώνει ο νόμιμος αναπληρωτής του».

«7. Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως συνεδριάζει με πρόσκληση του προέδρου, τακτικά δύο φορές τουλάχιστον το μήνα και έκτακτα όσες φορές κρίνεται αναγκαίο από τον πρόεδρο ή με έγγραφη αίτηση τριών τουλάχιστο μελών του, στην οποία πρέπει απαραίτητα να αναφέρεται το θέμα που πρόκειται να συζητηθεί. Στην περίπτωση αυτή το Συμβούλιο συγκαλείται το αργότερο σε 8 ημέρες από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται πέντε (5) από τα μέλη του, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του και αποφασίζει με ψήφους όχι λιγότερους από τέσσερις (4).

Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου».

2. Το Συμβούλιο Ασφαλίσεως εξακολουθεί να λειτουργεί με την προηγούμενη σύνθεση μέχρι την ανασύνθεσή του.

Άρθρο 32.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Ενεργείας και Φυσικών Πόρων και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλίσεως της ΔΕΗ και γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχειρήσεως και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι διατάξεις των άρθρων 4 (παρ. 8 και 9), 5, 6, 7, 8 (παρ. 4 έως 9), 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33 (παρ. 3), 36 και 42 του Ν. 4491/1966 «Περί Ασφαλίσεως του Προσωπικού της ΔΕΗ», του άρθρου 4 του Ν. 163/1975 και του άρθρου 4 του Π.Δ. 245/1975, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Σε καμιά περίπτωση με την πιο πάνω διαδικασία δεν είναι δυνατή η μείωση των ασφαλιστικών παροχών ή η αύξηση των οικονομικών υποχρεώσεων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων της ΔΕΗ.

2. Οι τροποποιούμενες ή συμπληρούμενες με τα παραπάνω προεδρικά διατάγματα διατάξεις καταλαμβάνουν και τους ασφαλισμένους που έχουν συνταξιοδοτηθεί από τη Δ.Ε.Η. μέχρι τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως είτε αμέσως με την ισχύ τους είτε σε μεταγενέστερο χρόνο από αυτή, κατά περίπτωση, με όρους και προϋποθέσεις που θα καθορίζονται με τα διατάγματα αυτά.

3. Με τη διαδικασία της παραγράφου 1 ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις υπαγωγής εκείνων που συνταξιοδοτήθηκαν από τη ΔΕΗ σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4491/1966 και του Καταστατικού του Ταμείου Συντάξεως Προσωπικού Ηλεκτρ/μού Θεσ/κης (ΤΣΠΗΘ), πριν από την 15.4.75, στην Επικουρική Ασφάλιση του Προσωπικού της ΔΕΗ που έχει συσταθεί με το Ν.Δ. 98/1974 και το Π.Δ. 245/1975.

Άρθρο 33.

Μισθωτοί της πρώην ΗΕΑΠ ή άλλων Ηλεκτρικών Επιχειρήσεων που εξαγόρασε η ΔΕΗ, οι οποίοι συμμετείχαν στην Εθνική Αντίσταση ή απολύθηκαν στο χρονικό διάστημα από 1945—1952 για πολιτικούς λόγους ή αποχώρησαν με οποιοδήποτε τρόπο, λόγω συμμετοχής τους στην Εθνική Αντίσταση, αποκαθίστανται συνταξιοδοτικά, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις, που θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα, το οποίο θα εκδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγρ. 1 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 34.

Μέχρι την ανάδειξη των αιρετών εκπροσώπων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων στο Συμβούλιο Ασφαλίσεως, με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 2, εδάφια δ και ε του Ν. 4491/1966, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 του παρόντος νόμου, θα μετέχουν στο Συμβούλιο Ασφαλίσεως οι εκπρόσωποί τους που θα υποδειχτούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, από τις πιο αντιπροσωπευτικές δευτεροβάθμιες οργανώσεις των εργαζομένων και συνταξιούχων της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ).

Άρθρο 35.

1. Σε περίπτωση κατά την οποία ασφαλισμένοι που υπάγονται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, οι οποίοι, λόγω αλλαγής επαγγελματικής ειδικότητας ή τόπου εργασίας ή λόγω εξαίρεσης εργασιών και ειδικοτήτων από τους οικείους πίνακες των εδαφίων Α και Β της παρ. 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφαλίσεως του ΙΚΑ, δε θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν. 4491/1966 και του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, τα χρόνια ασφάλισής τους, στη διάρκεια των οποίων απασχολούνται σε εργασίες υπαγόμενες στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, προσαυξάνονται κατά 20%.

2. Ειδικά για τους ασφαλισμένους, των οποίων η εργασία ή η ειδικότητα υπάγεται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και στη συνέχεια εξαιρείται από τον Κανονισμό αυτόν, εφόσον κατά το χρόνο της εξαίρεσης έχουν συμπληρώσει ηλικία 45 ετών και έχουν πραγματοποιήσει 7 χρόνια εργασίας σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, εξακολουθούν να υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν. 4491/1966, όπως ισχύουν κάθε φορά, για όσο χρόνο εκτελούν την ίδια εργασία ή έχουν την ίδια ειδικότητα.

3. Το «Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων», που συστήθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 1469/1984, όταν πρόκειται να γνωμοδοτήσει για εργασίες και ειδικότητες μισθωτών της ΔΕΗ, συνέρχεται σε ει-

δικές συνεδριάσεις, στις οποίες, αντί του μέλους που αναφέρεται στην περίπτωση θ' της παραγράφου 3 του παραπάνω άρθρου 22, μετέχουν σ' αυτό με ψήφο τα μέλη που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Ν. 944/1979 (ΦΕΚ Α' 166/11.7.1979). Σαν εισηγητής μετέχει χωρίς ψήφο ο Διευθυντής Ασφαλίσεως Προσωπικού ΔΕΗ ή ο αναπληρωτής του.

4. Για την τροποποίηση ή συμπλήρωση των διατάξεων του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, με τη διαδικασία του άρθρου 22 του Ν. 1469/1984, για τις περιπτώσεις που κρίνονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο 3, η σχετική απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων εκδίδεται ύστερα από προηγούμενη γνώμη του Συμβουλίου Ασφαλίσεως ΔΕΗ και σύμφωνη γνώμη του Δευτεροβάθμιου Συμβουλίου Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.

Άρθρο 36.

1. Το άρθρο 10 του Ν. 163/1975 «Περί ρυθμίσεως ασφαλιστικών θεμάτων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του ΤΑΠ — ΗΕΑΠ — ΕΗΕ κ.λπ.» καταργείται.

2. Το άρθρο 11 του Ν. 163/1975 αναριθμείται σε άρθρο 10.

Άρθρο 37.

1. Μισθωτοί υπαγόμενοι στην ασφάλιση της ΔΕΗ (Ν. 4491/1966) και οι οποίοι εργάστηκαν πριν από την πρόσληψή τους στη ΔΕΗ σε άλλον εργοδότη, χωρίς να έχουν ασφαλιστεί για το χρόνο της απασχολήσεώς τους αυτής σε άλλο φορέα ασφαλίσεως, μπορούν να αναγνωρίσουν μέχρι πέντε (5) κατά ανώτατο όριο έτη ασφαλίσεως στη ΔΕΗ, από τον παραπάνω χρόνο, με την προϋπόθεση ότι αυτός υπολογίζεται από την Επιχείρηση για τη χορήγηση του προβλεπόμενου από τον Κ.Κ.Π./ΔΕΗ χρονοεπιδόματος ή έχει αναγνωριστεί με δικαστική απόφαση.

2. Ο πιο πάνω χρόνος ασφαλίσεως εξαγοράζεται με την καταβολή της ισχύουσας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη προς τον Κλάδο Συντάξεων του ΙΚΑ κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αιτήσεως, που θα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που ο ασφαλισμένος έπαιρνε κατά τον τελευταίο μήνα πριν από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αιτήσης, που όμως σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερες από τον τεκμαρτό μισθό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α.

3. Η παραπάνω συνολική εισφορά μπορεί να καταβληθεί σε τόσες μηνιαίες δόσεις όσοι οι εξαγοραζόμενοι μήνες.

Άρθρο 38.

Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν. 163/1975 επιστροφή της επιπλέον διαφοράς εισφορών ασφαλίσεως Κλάδου Συντάξεων γίνεται μόνο στους ασφαλισμένους του ΤΑΠ — ΗΕΑΠ και ΕΗΕ, που θα επιλέξουν την ασφάλιση του Ν. 4491/1966 μέσα σε τρίμηνη ανατρεπτική προθεσμία από την ισχύ του νόμου αυτού.

Άρθρο 39.

Η παρ. 3 του άρθρου 34 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111/1984) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το ποσό της οφειλής που προκύπτει από τον εξαγοραζόμενο χρόνο, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, εξοφλείται είτε εφάπαξ είτε με παρακράτηση κάθε μήνα από τη σύνταξη ποσού ίσου με το 1/2 του ποσού της σύνταξης.

Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννάται και η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του τέταρτου μήνα από την υποβολή της αίτησης για αναγνώριση».

Άρθρο 40.

1. Οι ασφαλισμένες σε οργανισμούς ασφάλισης μισθωτών αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων δικαιούνται επίδομα μητρότητας για ενενήντα οκτώ (98) ημέρες συνολικά από τις οποίες σαράντα δύο (42) τουλάχιστο μετά τον τοκετό, εφόσον απέχουν από την εργασία τους.

2. Σε περίπτωση που ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν που αρχικά είχε πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο του επιδόματος κυοφορίας καταβάλλεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλίζεται καταβολή επιδόματος μητρότητας για ενενήντα οκτώ (98) ημέρες συνολικά.

3. Για τον τρόπο καταβολής, τις προϋποθέσεις θεμελίωσης του δικαιώματος και τον καθορισμό του ύψους του επιδόματος εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας κάθε ασφαλιστικού οργανισμού.

4. Διατάξεις ασφαλιστικών οργανισμών, που προβλέπουν ευνοϊκότερη ρύθμιση, δεν θίγονται από τη διάταξη αυτή.

Άρθρο 41.

Η παρ. 1δ του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παράγρ. 1 περ. 1δ του Ν.Δ. 4101/1960 (ΦΕΚ 147) και το άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111), αντικαθίσταται από 1 Οκτωβρίου 1984 ως εξής:

«1δ. Ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξη λόγω αναπηρίας, αν έγινε ανάπηρος κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου και πραγματοποίησε στην ασφάλιση τον αριθμό ημερών εργασίας που απαιτείται από την παράγρ. 1 του παρόντος άρθρου ή χίλιες πεντακόσιες (1500) ημέρες εργασίας μέσα στα δώδεκα (12) έτη τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο που έγινε ανάπηρος ή χίλιες πεντακόσιες (1500) ημέρες εργασίας οποτεδήποτε, από τις οποίες τριακόσιες (300) μέσα στα πέντε (5) έτη τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο που έγινε ανάπηρος.

Εφόσον ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις χρονικές προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, δικαιούται σύνταξη αν πραγματοποίησε στην ασφάλιση τριακόσιες (300) ημέρες εργασίας και δεν έχει υπερβεί το 21ο έτος της ηλικίας του. Το κατώτατο αυτό όριο των τριακοσίων (300) ημερών εργασίας αυξάνεται ανά εκατό (100) ημέρες εργασίας κατά μέσο όρο για κάθε έτος μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας και μέχρι τις χίλιες πεντακόσιες (1.500) ημέρες εργασίας».

Άρθρο 42.

Η προθεσμία της παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν. 1471/1984 (ΦΕΚ 112/1984, τ. Α') παρατείνεται μέχρι τις 31.12.1986.

Άρθρο 43.

1. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου ενδέκατου του Ν. 1305/1982 (ΦΕΚ 146/1982, τ. Α') δεν έχει εφαρμογή στους αγροτικούς ή άλλους γιατρούς του Δημοσίου, που συμβάλλονται με ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει.

2. Το σύνολο των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών και απολαβών από το δημόσιο τομέα των ως άνω γιατρών δεν θα υπερβαίνει σε καμιά περίπτωση το όριο του άρθρου 6 του Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65/1982, τ. Α').

3. Η ισχύς αυτού του άρθρου αρχίζει από την έναρξη ισχύος του Ν. 1305/1982.

Άρθρο 44.

Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1057/1980 (ΦΕΚ 152/1980, τ. Α') εφαρμόζονται και για τα ιατρεία του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 45.

Στο άρθρο 5 του Α.Ν. 248/1967 προστίθεται παράγραφος 5 η οποία έχει ως εξής:

«5. Υπάλληλοι του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., που διατελούν ή έχουν διατελέσει με σχέση εξαρτημένης εργασίας στον Οργανισμό ή στις Ενώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος νόμου, δεν μπορούν να εκλεγούν ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Ε.Δ.Ο. Ε.Α.Π.

Το κώλυμα της εκλογιμότητας των παραπάνω προσώπων αίρεται όταν παρέλθει πενταετία από τη διακοπή της εργασιακής τους σχέσης ή από τη συνταξιοδότησή τους».

Άρθρο 46.

Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του ΙΚΑ. Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 24 μήνες συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για τη συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης».

Άρθρο 47.

Η προθεσμία που προβλέπεται από την παρ. 2 του άρθρου 5 του Β.Δ. 211/1965 (ΦΕΚ 55/1965, τ. Α'), όπως η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο δεύτερο του Π.Δ. 604/1981 (ΦΕΚ 153/1981, τ. Α'), παρατείνεται από τότε που έληξε και μέχρι τις 31 Μαρτίου 1988.

Άρθρο 48.

1. Σκηνοθέτες θεάτρου, κινηματογράφου, τηλεόρασης κλπ., ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ με την ειδικότητα αυτή, μπορούν, με αίτηση που θα υποβάλουν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 2 ετών από τη δημοσίευση του παρόντος, να αναγνωρίσουν με εξαγορά ως συντάξιμο στο ΙΚΑ τον πριν από την 1.10.81 και μέχρι 3.000 ημέρες κατ' ανώτερο όριο χρόνο αποδεδειγμένης απασχολήσεώς τους στο επάγγελμα, για τον οποίο δεν είχαν ασφαλιστεί στο τέως Ταμείο Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου.

2. Το ποσό της εξαγοράς του αναγνωριζόμενου χρόνου ασφάλισης υπολογίζεται με βάση το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη και το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου που ισχύουν κατά τη στιγμή υποβολής της αιτήσεως και καταβάλλεται είτε εφάπαξ, μέσα σε τρεις (3) το πολύ μήνες από την κοινοποίηση της απόφασης, οπότε παρέχεται έκπτωση 10%, είτε σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την κοινοποίηση της απόφασης, οι δε άλλες στο τέλος κάθε επόμενου μήνα, εφαρμοζομένων κατ' αναλογία των διατάξεων για πρόσθετα τέλη της παρ. 1 του άρθρου 27 του Α.Ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα (άρθρο 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 3762/1957 και άρθρο 19 του Ν. 1469/1984).

3. Το ποσό της εξαγοράς που παραμένει ανεξόφλητο ανακαθορίζεται τον Ιανουάριο κάθε επόμενου έτους, προσαρμοζόμενο στις τυχόν νέες τιμές ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη και ασφαλισμένου.

4. Το ανωτέρω δικαίωμα δεν παρέχεται στους κάθε φύσεως συνταξιούχους και ο αναγνωριζόμενος χρόνος λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης ή την προσαύξηση του ποσού αυτής μόνο μετά την εξόφληση του ποσού της εξαγοράς.

Άρθρο 49.

Οι διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3762/1957 αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 6.

Στην ασφάλιση του ΙΚΑ υπάγονται οι ραπτεργάτες που παρέχουν αυτοπροσώπως και κατά κύρια απασχόληση εργασία σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, έστω και αν απασχολούνται μακράν του τόπου λειτουργίας των επιχειρήσεων ακόμη και αν διαθέτουν δικά τους εργαλεία.

Υπόχρεοι για την καταβολή των εισφορών για την ασφάλιση των παραπάνω προσώπων είναι οι επιχειρήσεις για λογαριασμό των οποίων απασχολούνται και οι οποίες βαρύνονται με την εργοδοτική εισφορά.

Οι λεπτομέρειες σε ό,τι αφορά την κατανομή των εργοδοτικών εισφορών καθορίζονται με υπουργική απόφαση».

Άρθρο 50.

Στο άρθρο 7 του Ν. 1219/1981 «περί λήψεως μέτρων προς αποκατάστασιν της λειτουργίας των επιχειρήσεων υπό την επωνυμίαν «Μινιόν Ανώνυμος Εμπορική και Βιομηχανική Εταιρεία» και «Κατράντζος Σπορ Ανώνυμος Εμπορική Εταιρεία» προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«2. Εάν από ακίνητο, που ανήκει στην κυριότητα νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και έχει υποστεί καταστροφές από πυρκαγιά, αποβληθεί η επιχείρηση που το έχει μισθώσει και η επιχείρηση αυτή αναφέρεται στον παρόντα νόμο, επιτρέπεται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων να εκμισθωθεί το ακίνητο αυτό, στο οποίο στεγαζόταν η αποβληθείσα επιχείρηση χωρίς διαγωνισμό, εφόσον τηρηθούν οι ακόλουθοι όροι:

α. η διάρκεια της μίσθωσης ορίζεται εικοσαετής.

β. το μίσθωμα να μην είναι κατώτερο του ελεύθερου μισθώματος που μπορεί να πραγματοποιηθεί.

γ. ο νέος μισθωτής να αναλάβει την υποχρέωση να χρησιμοποιήσει το μίσθιο ακίνητο για την ίδια ή ανάλογη χρήση και εκμετάλλευση.

δ. ο νέος μισθωτής να αναλάβει την υποχρέωση να προσλάβει το προσωπικό που εργαζόταν στην αποβληθείσα επιχείρηση μέχρι την ημέρα εκτέλεσης εναντίον της της περί αποβολής δικαστικής απόφασης και να αναγνωρίσει τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων σε σχέση με τους όρους και τις συνθήκες εργασίας.

ε. να αναλάβει τις υποχρεώσεις του προηγούμενου μισθωτή προς τον εκμισθωτή που απορρέουν από τη μεταξύ τους μίσθωση, για τα οφειλόμενα μισθώματα.

Άρθρο 51.

1. Η περίπτ. β' της παρ. 1 του άρθρου 33 του Α.Ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179/1951), όπως τροποποιήθηκε με την παράγρ. 7 του άρθρου 5 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189/1978), αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Τα άγαμα τέκνα (νόμιμα ή τέκνα που έχουν νομιμοποιηθεί, αναγνωρισθεί ή υιοθετηθεί, ή προγονοί) και τα φυσικά τέκνα ασφαλισμένης ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους και εάν μεν είναι άνεργα μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους, εάν δε συνεχίζουν τις σπουδές τους για 2 έτη μετά τη λήξη των σπουδών τους, εφόσον είναι άνεργα, όχι όμως πέρα από τη συμπλήρωση του 26ου έτους της ηλικίας τους».

2. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και στους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 52.

Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του Ν. 861/1979 προστίθεται περίπτωση στ' η οποία έχει ως εξής:

«στ) 1. Μετά από εισήγηση του Διοικητή, τη διάθεση χρηματικών ποσών από τα έσοδα του ΙΚΑ, προς κάλυψη των δαπανών που γίνονται για συγκεντρώσεις, σεμινάρια κλπ. που εξυπηρετούν υπηρεσιακές ανάγκες, για εκδηλώσεις που γίνονται με πρωτοβουλία της Διοίκησης του ΙΚΑ ή των συνδικαλιστικών οργανώσεων του προσωπικού του κατά τις εθνικές γιορτές, τις γιορτές Χριστουγέννων, Νέου Έτους και Πάσχα ή και άλλες ημέρες για συγκεκριμένο σκοπό που προσδιορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και των δαπανών που γίνονται για τη φιλοξενία ξένων αποστολών που έχουν σαν σκοπό την ανταλλαγή απόψεων κλπ. στα πλαίσια διμερών ή πολυμερών συμβάσεων ή στο προπαρασκευαστικό στάδιο της υπογραφής συμβάσεων αυτής της μορφής.

2. Δαπάνες που έχουν γίνει στο παρελθόν και υπάγονται στις ρυθμίσεις της παρ. 1 εγκρίνονται με τη διαδικασία της παραγράφου αυτής που εφαρμόζονται αναλογικά».

Άρθρο 53.

Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται εδάφιο που έχει ως κατωτέρω:

«Όπου για την απόδειξη των στοιχείων ασφάλισης που αναφέρονται στις ημέρες εργασίας, στη διάρκεια της ασφάλισης, στις αποδοχές και στα στοιχεία του εργοδότη προβλέπεται βεβαίωση του ΙΚΑ, θα υποβάλλονται αντί αυτής επικυρωμένες φωτοτυπίες των ασφαλιστικών βιβλιαρίων ή των μηχανογραφικών αποσπασμάτων ασφάλισης. Η διάταξη αυτή δεν καταργεί διατάξεις που παρέχουν στο ΙΚΑ ευχέρεια αμφισβήτησης εγγραφών στα ασφαλιστικά βιβλιάρια ή τα μηχανογραφικά αποσπάσματα ασφάλισης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 54.

Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να ορίζονται οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας του προσωπικού των Κλάδων Νηπιαγωγών και Βρεφοκόμων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και του Πατριωτικού Ιδρύματος Κοινωνικής Προνοίας και Αντιλήψεως (ΠΙΚΠΑ). Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο οριζόμενες ώρες εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνουν αυτές που ορίζονται για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ.

Άρθρο 55.

Το Δ.Σ. της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (Ε.Ο.Ο.) αποτελείται από 15 μέλη. Από αυτά, τα δέκα (10) προέρχονται υποχρεωτικά και κατ' αναλογία των ψήφων τις οποίες έλαβε κάθε συνδυασμός από τους συλλόγους της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, τα δε υπόλοιπα πέντε (5) από τους επαρχιακούς συλλόγους, εφόσον υπάρχουν υποψήφιοι, διαφορετικά συμπληρώνεται ο αριθμός υποψηφίων με υποψήφιους της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Άρθρο 56.

Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 162/1973 «περί μέτρων προστασίας υπερηλίκων και χρονίως πασχόντων ατόμων» ισχύει για τα συνεστημένα Ν.Π.Δ.Δ. Όταν το πρώτο συνιστάται ένα Ν.Π.Δ.Δ. με το συστατικό προεδρικό διάταγμα, δύναται να καταρτίζεται και ο Οργανισμός αυτού.

Άρθρο 57.

1. Η προθεσμία:

α) Της παραγράφου 3 του άρθρου 6 που περιλαμβάνεται στο τέταρτο άρθρο του Ν. 1398/1983, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του τρίτου άρθρου του Ν. 1408/1983, παρατείνεται μέχρι τις 31.12.1986.

β) Της παραγρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 1383/1983 παρατείνεται μέχρι 31.12.1986.

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η αρ. Α3β/οικ.16104/29.10.1984 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας «παράταση παραμονής γιατρών στα νοσοκομεία κ.λπ.», που έχει δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 856/6.12.84 τ. Β'.

3. Οι προθεσμίες των παραγρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού μπορεί να παρατείνονται με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 58.

Α. 1. Η παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 328/1976 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας» αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι αντιπρόσωποι κάθε φαρμακευτικού συλλόγου, που εκλέγονται με καθολική μυστική ψηφοφορία των μελών του, ορίζονται ως ακολούθως:

α. Σύλλογοι που αριθμούν μέχρι είκοσι πέντε (25) μέλη εκλέγουν έναν (1) αντιπρόσωπο.

β. Σύλλογοι που αριθμούν από είκοσι έξη (26) μέχρι εκατό (100) μέλη εκλέγουν δύο (2) αντιπροσώπους.

γ. Σύλλογοι που αριθμούν από εκατόν ένα (101) μέχρι χίλια (1.000) μέλη εκλέγουν, επιπλέον των δύο (2) αντιπροσώπων που ορίζονται στο εδάφιο «β», έναν αντιπρόσωπο για κάθε εκατοντάδα μελών ή κλάσμα της τελευταίας και:

δ. Σύλλογοι που αριθμούν περισσότερα από χίλια ένα (1001) μέλη εκλέγουν επιπλέον των οριζόμενων έντεκα (11) αντιπροσώπων από τα εδάφια «β» και «γ», έναν για κάθε διακόσια, συμπληρωμένα, μέλη.

Για κάθε αντιπρόσωπο εκλέγεται και ένας αναπληρωτής».

2. Σε περίπτωση εξαντλήσεως του αριθμού των επιλαχόντων μελών, τακτικών και αναπληρωματικών, διεξάγονται αναπληρωματικές αρχαιρεσίες για τη συμπλήρωση του αριθμού των ελλειπόντων αντιπροσώπων. Η θητεία των αντιπροσώπων που εκλέγονται κατ' αυτόν τον τρόπο λήγει με εκείνη των υπόλοιπων τακτικών και αναπληρωματικών αντιπροσώπων.

Β. Το άρθρο 51 του Ν. 3601/1928, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 18 του Α.Ν. 1384/1938 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 328/1976, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 51.

1. Ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος αποτελεί ιδιαίτερο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εδρεύει στην Αθήνα και διοικείται από δεκαπενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που αποτελείται από τον πρόεδρο, δύο αντιπροέδρους, ένα γενικό γραμματέα, έναν αναπληρωτή γραμματέα, έναν ταμία και εννέα συμβούλους.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για την εκλογή τους πρέπει την ημέρα των αρχαιρεσιών να έχουν την ιδιότητα του αντιπροσώπου των φαρμακευτικών συλλόγων στον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο. Η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ Α' και Β' αντιπροέδρου, γενικού γραμματέα και αναπληρωτή γραμματέα γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου και του Ανώτατου Φαρμακευτικού Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι τριετής.

3. Για τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών για την εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου και του Ανώτατου Φαρμακευτικού Πειθαρχικού Συμβουλίου του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 22 του Ν. 3601/1928, όπως τούτο αντικαταστάθηκε τελικά με το άρθρο 37 του Ν. 1316/1983.

4. Τα εκτός του νομού Αττικής εγκατεστημένα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, όταν προσέρχονται στις συνεδριάσεις, λαμβάνουν τα οδοιπορικά τους έξοδα, που καθορίζονται με απόφαση της γενικής συνέλευσης και βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου.

5. Σε περίπτωση παραίτησης ή έλλειψης με οποιοδήποτε τρόπο μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των φαρμακευτικών συλλόγων και του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου, αν δεν υπάρχουν επιλαχόντα μέλη, τούτο λειτουργεί νομίμως μέχρι την επιλογή νέων μελών, αν με τα υπόλοιπα μέλη υφίσταται απαρτία.

6. Σε περίπτωση παραίτησης ολόκληρου του Διοικητικού Συμβουλίου Φαρμακευτικού Συλλόγου και εφόσον από τα επιλαχόντα μέλη δεν είναι δυνατή η συγκρότηση νέου Διοικητικού Συμβουλίου, με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη διορίζεται τριμελής Διοικούσα Επιτροπή από μέλη του Φαρμακευτικού Συλλόγου, για τη διεξαγωγή αναπληρωματικών αρχαιρεσιών.

7. Η διεξαγωγή των αναπληρωματικών αρχαιρεσιών γίνεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τεσσάρων μηνών από την έλλειψη μελών ή την παραίτηση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Η θητεία: α) των μελών που εκλέγονται σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου αυτού λήγει μαζί με τη θητεία των

υπόλοιπων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και β) του Διοικητικού Συμβουλίου που εκλέγεται με τις αναπληρωματικές αρχαιρεσίες είναι ισόχρονη με το υπόλοιπο της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου που παραιτήθηκε κατά την παρ. 6 του άρθρου αυτού.

9. Σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 3 του Α.Ν. 1384/1938 (αναστολή αρχαιρεσιών), η θητεία των Διοικητικών Συμβουλίων των φαρμακευτικών συλλόγων ή του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου που εκλέχθηκαν μετά περιορίζεται ανάλογα, όσο το χρονικό διάστημα της αναστολής, εφάπαξ χορηγούμενης από τον υπουργό και όχι πέραν των δύο μηνών.

10. Η θητεία των Διοικητικών Συμβουλίων των φαρμακευτικών συλλόγων, ανεξάρτητα του χρόνου εκλογής τους, λήγει στις 31.10.1986, του δε Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου που πρόκειται να εκλεγεί το Μάη του 1985 λήγει το Μάη του 1987».

Γ. 1. Το άρθρο 54 του Ν. 3601/1928 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 54.

1. Οι αντιπρόσωποι — μέλη του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου και οι αναπληρωτές τους εκλέγονται για μία τριετία, που αρχίζει ταυτόχρονα με τη θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των φαρμακευτικών συλλόγων. Η εκλογή των αντιπροσώπων διεξάγεται κατά τις αρχαιρεσίες του συλλόγου με ξεχωριστό ψηφοδέλτιο και κατά την ίδια διαδικασία και τρόπο που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 22 του νόμου αυτού, όπως τελικά αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 37 του Ν. 1316/1983.

Οι αντιπρόσωποι — μέλη του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου και οι αναπληρωτές τους πρέπει να έχουν τα ίδια προσόντα με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Φαρμακευτικού Συλλόγου.

2. Η θητεία των αντιπροσώπων στον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο, ανεξάρτητα του χρόνου εκλογής τους, θεωρείται λήξασα και για την ανάδειξη νέων αντιπροσώπων θα διεξαχθούν αρχαιρεσίες, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και των οποίων η θητεία θα λήξει μαζί με τη θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου κάθε φαρμακευτικού συλλόγου.

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. 328/1976 καταργείται».

2. Τα εδάφια 3 και 4 του άρθρου 57 του Ν. 3601/1928 καταργούνται.

Δ. 1. Η παρ. 9 του άρθρου 22 του Ν. 3601/1928, όπως τελικά αντικαταστάθηκε με την παρ. Α' του άρθρου 37 του Ν. 1316/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Ο ψηφοφόρος, αφού πάρει τα ψηφοδέλτια των συνδυασμών και φάκελο σφραγισμένο με τη σφραγίδα του συλλόγου, αποσύρεται στον ιδιαίτερο χώρο που υπάρχει μέσα στην αίθουσα της ψηφοφορίας και ψηφίζει από το συνδυασμό της προτίμησής του έναν υποψήφιο σύμβουλο, με σταυρό που σημειώνεται δίπλα στο όνομά του.

Ψηφοδέλτια συνδυασμού, χωρίς σταυρό προτίμησης στους υποψήφιους συμβούλους, είναι έγκυρα και υπολογίζονται υπέρ του συνδυασμού. Όπου δεν ισχύει το σύστημα των συνδυασμών, ο ψηφοφόρος ψηφίζει με σταυρό προτίμησης έναν από τους υποψήφιους».

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 27 του Ν. 3601/1928, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. Γ' του άρθρου 37 του Ν. 1316/1983, προστίθεται γ' περίπτωση, που έχει ως εξής:

«γ. Ψηφοδέλτια που φέρουν περισσότερους από ένα σταυρούς προτίμησης».

3. Η περίπτωση 8 του άρθρου 37 του Ν. 1316/1983 της παραγράφου Α', που αντικατέστησε το άρθρο 22 του Ν. 3601/1928, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Α.Ν. 1384/1938 «περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του Ν. 3601/1928 περί Φαρμακευτικών Συλλόγων», αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Σε φαρμακευτικούς συλλόγους με περισσότερα από 300 μέλη, οι εκλογές για την ανάδειξη Διοικητικών Συμβουλίων, Πειθαρχικών Συμβουλίων και αντιπροσώπων για τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο, μπορούν με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου να γίνουν σε περισσότερα του ενός εκλογικά τμήματα. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου κοινοποιείται ένα (1) μήνα πριν από τις εκλογές στον αρμόδιο νομάρχη, προκειμένου να ορίσει ισάριθμους δικαστικούς ή διοικητικούς αντιπροσώπους.

Στην περίπτωση αυτή, η εφορευτική επιτροπή που διεξάγει την ψηφοφορία κάθε τμήματος αποτελείται από τρία μέλη που εκλέγονται από τη γενική συνέλευση, ένα από τα οποία ορίζεται πρόεδρός της και η κεντρική εφορευτική επιτροπή, που βγάζει τα τελικά αποτελέσματα και ανακηρύσσει τους επιτυχόντες, αποτελείται από τους προέδρους των κατά τμήματα εφορευτικών επιτροπών, τους διοικητικούς ή δικαστικούς αντιπροσώπους και τον πρόεδρο του συλλόγου».

Ε. Τα εδάφια 3 και 4 του άρθρου 33 του Ν. 3601/1928, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Α.Ν. 1384/1938, αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν δεν επιτευχθεί η απαρτία ή η πλειοψηφία που απαιτεί το προηγούμενο άρθρο, η εκλογή ματαιώνεται και η συνεδρίαση επαναλαμβάνεται για το σκοπό αυτόν, μέχρι δύο φορές ακόμη, μέσα σε οκτώ μέρες, μετά από κάθε, χωρίς αποτέλεσμα, συνεδρίαση.

Αν κατά την τρίτη συνεδρίαση δεν επιτευχθεί η απαρτία ή η πλειοψηφία που απαιτεί το προηγούμενο άρθρο, τον πρόεδρο, γραμματέα και ταμία εκλέγει, μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία πραγματοποίησης της τρίτης συνεδρίασης, με απλή πλειοψηφία από τα επιτυχόντα μέλη για το Διοικητικό Συμβούλιο, η γενική συνέλευση του συλλόγου, που συνέρχεται έκτακτα για το σκοπό αυτόν. Μέχρι τη διεξαγωγή αυτής της εκλογής και σε περίπτωση που δεν έχει εκλεγεί πρόεδρος και γενικός γραμματέας, των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου προεδρεύει το μεγαλύτερο σε ηλικία μέλος, χρέη δε γραμματέα εκτελεί το νεώτερο σε ηλικία μέλος».

Ζ. 1. Στο άρθρο 8 του Ν. 328/1976 «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας», όπως τούτο συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 982/1979, προστίθεται 6η και 7η παράγραφος που έχουν ως εξής:

«6. Σε περίπτωση συνταξιοδότησης ή παραίτησης για λόγους υγείας ή θανάτου του φαρμακοποιού, στο κατάστημα του οποίου εγκρίθηκε ή εγκρίνεται συστέγαση σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, δεν έχουν εφαρμογή, λυομένης της συστεγάσεως, για τους παραμένοντες σ' αυτό φαρμακοποιούς, αφενός μεν οι περί αποστάσεων διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος νόμου και αφετέρου οι περί εμβαδού των φαρμακείων διατάξεις. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί η παραπάνω συστέγαση δεν ισχύουν οι προϋποθέσεις της παρ. 7 του άρθρου 11 του Ν. 5607/1932, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 35 του Ν. 1316/1983.

7. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν αναδρομική ισχύ από 11 Ιανουαρίου 1983 και εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση λύσης συστέγασης συστεγαζόμενων ή συστεγασθέντων φαρμακείων, με κληρονομικά φαρμακεία που η άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας ανακαλείται για οποιονδήποτε λόγο».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 33 του Ν. 5607/1932, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του Α.Ν. 972/1946 και το άρθρο 34 του Ν. 1316/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Φαρμακοποιός, που διατηρεί νόμιμα φαρμακείο, μπορεί να λαμβάνει το αξίωμα του νομάρχη, γενικού γραμματέα και ειδικού συμβούλου υπουργείου, διοικητή ή προέδρου Ν.Π.Δ.Δ.

ή δημόσιας επιχείρησης, με την προϋπόθεση ότι η συνέχιση των εργασιών του φαρμακείου του επιτρέπεται μετά την πρόσληψη άλλου υπεύθυνου επιστήμονα φαρμακοποιού.

Οι φαρμακοποιοί μπορούν να λαμβάνουν τα αιρετά αξιώματα του βουλευτή, του δήμαρχου, του αντιδήμαρχου και προέδρου κοινότητας και να διατηρούν το δικαίωμα της αυτοπρόσωπης διεύθυνσης του φαρμακείου τους».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 11 του Ν. 5607/1932, όπως αντικατάσταθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 1316/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άδειες ίδρυσης και λειτουργίας φαρμακείων και φαρμακαποθηκών φαρμακοποιών, που ασκούν το επάγγελμα συνεχώς ή διακεκομμένα επί 35 χρόνια και έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους, ανακαλούνται με πράξη της αρμόδιας αρχής.

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.1986».

4. Με π. δ/γμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μπορεί να κωδικοποιηθεί σε ενιαίο κείμενο η ισχύουσα φαρμακευτική νομοθεσία, για την άσκηση του φαρμακευτικού επαγγέλματος, τα φαρμακεία, τις φαρμακαποθήκες, την επιθεώρηση φαρμακείων και τους φαρμακευτικούς συλλόγους. Στην κωδικοποίηση αυτή επιτρέπεται η αλλαγή της σειράς των άρθρων, η θέση υπότιτλου σε κάθε άρθρο, η διαίρεση της ύλης σε τμήματα και κεφάλαια με ειδικούς τίτλους και η διατύπωση των κειμένων στη νεοελληνική γλώσσα και φραστική βελτίωση, χωρίς μεταβολή της έννοιας του κειμένου.

Άρθρο 59.

Ισχύς του νόμου.

Η ισχύς αυτού του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του κειμένου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 3 Απριλίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΡΑΣ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 3 Απριλίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ